

N:o 87.

Af Herr **Gunnar Eriksson:** *Angående inrättande af ett Riksbankens låneafdelningskontor i Östersund.*

Uti 72 § af nu gällande Regeringsform stadgas, att Riksdagen allena eger rätt att genom Banken utgifva sedlar, som för mynt i riket må erkännas. Af detta stadgande framgår således, att, hvad sedelmynt beträffar, endast Riksbankens utgör lagligt betalningsmedel. Men när Riksbanken sålunda är i besittning af en förmån, som den med rätta bör hafva, så torde väl också den fordran kunna med skäl ställas på honom, att hans mynt göres lätt tillgängligt i alla delar af landet, så att det lagliga betalningsmedlet ingenstädes må saknas. Underlåtelse eller likgiltighet för denna så väl Bankens som allmänhetens gemensamma angelägenhet straffar sig sjelf, enär dels Banken går miste om vinsten af penningarörelsen i de orter, der den ej vårdar sitt intresse, dels ock allmänheten i dessa orter, i saknad af det lagliga betalningsmedlet helt och hållet hänvisad till de enskilda bankernas sedelmynt, för hvars utbyte den får vidkännas känbara omkostnader, kan en vacker dag få vidkännas oberäkneliga förluster i fall de enskilda bankerna icke skulle mäka inlösa sina sedlar i vanlig ordning.

Men utom de för Riksbanken och allmänheten gemensamma fördelarne deraf, att Riksbankens mynt icke saknas i den allmänna rörelsen, förefinnas äfven andra skäl, som synas berättiga den förhoppningen, att Riksbanken så bör ordna sin låne- och penninge-rörelse, att dess verksamhet må utsträckas äfven till de orter, som äro från Bankens hufvud- och afdelningskontor mest aflägsna. Nu gällande reglemente för Riksbankens styrelse och förvaltning af den 14 Maj 1878 bestämmer i 25 §, att den del af Bankens lånerörelse, som lånekontoren hafva att besörja, bedrifves genom afdelningskontoret i Göteborg för Hallands, Göteborgs och Bohus, Elfsborgs och Skaraborgs län; genom afdelningskontoret i Malmö för Blekinge, Kristianstads och Malmöhus län; genom afdelningskontoret i Luleå för Vester- och Norrbottens län; genom afdelningskon-

toret i Visby för Gotlands län, samt genom Riksbankens hufvudkontor för rikets alla öfriga län. Bland de län, som sålunda äro hänvisade till hufvudkontoret i Stockholm, befinner sig äfven Jemtlands. Att det långa afståndet deremellan, äfvensom deraf föranledd tidsutdrägt och omkostnader vid låns anskaffande, skall utgöra ett mäktigt hinder för det länets invånare att begagna sig af någon nämnvärd penningeförbindelse med Riksbanken, inses nog af en och hvar, och följdén deraf har också blifvit den, att de derstädes i verksamhet befintliga enskilda bankerna så tagit hand om all penningarörelse och så omsorgsfullt utspridt sitt sedelmynt, att man nu för tiden der högst sällan kommer i tillfälle erinra sig, huru Riksbankens sedelmynt ser ut.

Dessa olägenheter kunna för framtiden undvikas genom inrättandet af ett riksbankens lånekontor i Östersund. En ökad penningetillgång i Jemtlands län, under vilkor som medgifvas låntagare, hvilka äro boende närmare intill lånekontoren, skulle dessutom verksamt bidra till utveckling af länets jordbruk, handel och andra näringar. För statsverket eller Banken skulle en sådan inrättning ej medföra förlust, utan tvärtom god vinst, enär Bankens låneförslag derigenom finge en större och allmännare användning, och Bankens sedlar en ökad spridning.

Med anledniug af hvad här ofvan blifvit anfördt, tager jag mig friheten vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta inrättandet af ett Riksbankens låneafdelningskontor i Östersund för Jemtlands län, under de vilkor och bestämmelser, som gälla för afdelningskontoret i Luleå.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1879.

Gunnar Eriksson.

Häruti instämma:

Hans Andersson.

Olof Svensson.